

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 610/2540

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นายนรินทร์ คูสินทรัพย์ จำเลย นายนรินทร์ คูสินทรัพย์ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 221

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ตามที่ระบุชื่อในคำร้องศาลละ 3 คน รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง แม้ผู้พิพากษาคนหนึ่งซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นที่จำเลยระบุชื่อในคำร้องพิจารณาคำร้องแล้วไม่รับรองให้เช่นนั้น ศาลชั้นต้นก็ชอบที่จะต้องดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ซึ่งพิจารณา ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ที่จำเลยได้ระบุชื่อไว้ในคำร้องนั้นพิจารณาว่าจะรับรองให้ จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ต่อไป ก่อนที่จะส่งฎีกา ของจำเลยที่ศาลชั้นต้นส่งไม่รับฎีกาของจำเลยโดยอ้างว่าเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงโดยยังมีได้ดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ที่จำเลยได้ระบุชื่อไว้ในคำร้องได้พิจารณาคำร้องของจำเลยก่อนนั้น เป็นการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ศาลฎีกาให้เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่ส่งไม่รับฎีกาของจำเลย ให้ศาลชั้นต้น ดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ที่จำเลยได้ระบุชื่อไว้ในคำร้องขอรับรอง ให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงพิจารณาว่าจะรับรองให้จำเลยฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ก่อน แล้วจึงมีคำสั่งหรือไม่รับ ของจำเลยต่อไป

คำพิพากษา

ความว่า จำเลย ฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง นายสุริย ลัมสถิรานันท์ ผู้พิพากษาที่ลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นสั่งยกคำร้องศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งว่า เป็นฎีกาปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า ฎีกาข้อ 2. ข ที่ว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะการสอบสวนไม่ชอบ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปด้วย เหตุเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 91 แผ่นที่ 3 ที่ 5) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 89 ลงโทษจำคุก 5 ปี ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้พิพากษาที่นั่งพิจารณา คดี รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ผู้พิพากษาสั่งคำร้องว่า พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุที่จะรับรองให้ ให้ยกคำร้องศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 87) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 89) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า คดีนี้ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218วรรคหนึ่ง จำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาใน ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ตามที่ระบุชื่อในคำร้องศาลละ 3 คน รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง แม้ผู้พิพากษาคนหนึ่ง ซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นที่จำเลยระบุชื่อในคำร้องพิจารณา คำร้องแล้วไม่รับรองให้เช่นนั้น ศาลชั้นต้นก็ชอบที่จะต้อง ดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ที่จำเลยได้ระบุชื่อไว้ในคำร้องนั้นพิจารณาว่าจะรับรองให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ต่อไปก่อน ที่จะส่งฎีกาของจำเลยที่ศาลชั้นต้นส่งไม่รับฎีกาของจำเลย โดยอ้างว่า

เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง โดยยังมีได้ดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ที่จำเลยได้ระบุชื่อไว้ในคำร้อง ได้พิจารณาคำร้องของ จำเลยก่อนนั้น เป็นการพิจารณาที่ ผิดระเบียบจึงให้เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่สั่งไม่รับฎีกา ของจำเลย ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้ผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ซึ่ง พิจารณาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 3 ที่จำเลยได้ระบุชื่อ ไว้ในคำร้องขอให้รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงพิจารณาว่า จะรับรองให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ก่อน แล้วจึง มี คำสั่งรับหรือไม่รับฎีกาของจำเลยต่อไป

องค์คณะ

อัครวิทย์ สุมาวงศ์ · ธวัชชัย พิทักษ์พล · ไพฑูรย์ แสงจันทร์เทศ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/610/2540>